

Liturgie Verdiepingsdienst

Datum

4 oktober 2026, 16.30 uur

Voorganger

ds. J. Nutma, Drachten

Kerkgebouw

Maranathakerk

Welkom en mededelingen

Psalm 89: 7, 8 en 9

Stil gebed / votum / groet

Geloofsbelijdenis

Liedboek 44: 3

Gebed

Schriftlezing Exodus 16:1–36 (NBV21)

Psalm 78: 4, 5 en 6 DNP

Verkondiging

Psalm 68:10 OB

Gebeden

Collecte

Liedboek 444: 1, 2 en 3

Zegen

Welkom en mededelingen

Psalm 89: 7, 8 en 9

Hoe zalig is het volk dat U de lofzang zingt,
dat uitbreekt in gejuich als de bazuin weerklinkt.
Uw lichtend aangezicht zal altijd hen geleiden.
Zij zullen in uw naam zich dag aan dag verblijden,
zij gaan in vrede voort, zij wandlen voor uw ogen,
want uw rechtvaardigheid zal hen voorgoed verhogen.

Gij, Heere, die de glans van onze sterkte zijt,
geeft luister aan uw volk, en hoge heerlijkheid.
Uw welgevallen doet ons grote dingen wagen
en met geheven hoofd de kroon der ere dragen.
Gij Heilige Israëls, Gij zelf hebt ons ten leven
een koning naar uw wil, een schild van heil gegeven.

Oudtijds hebt Gij, o Heer, uw hoge plan ontvouwd,
aan mensen naar uw hart uw woorden toevertrouwd:
Met hulp heb Ik omkleed, met heil heb Ik omgeven
de koninklijke held, uit al het volk verheven,
David mijn trouwe knecht, dien Ik heb uitverkoren,
dien Ik met olie zalf, hem zal het rijk behoren.

Stil gebed / votum / groet

Geloofsbelijdenis

Liedboek 44: 3

Lof, eer en prijs zij God
die troont in 't licht daarboven.
Hem, Vader, Zoon en Geest
moet heel de schepping loven.
Van Hem, de ene Heer,
gaf het verleden blij,
het heden zingt zijn eer,
de toekomst is zijn rijk.

Gebed

Schriftlezing Exodus 16:1–36 (NBV21)

¹Vanuit Elim trok het hele volk van Israël weer verder. Op de vijftiende dag van de tweede maand na hun vertrek uit Egypte bereikten ze de woestijn van Sin, die tussen Elim en de Sinai ligt. ²⁻³Daar in de woestijn begon het volk zich opnieuw te beklagen. 'Had de HEER ons maar laten sterven in Egypte,' zeiden ze tegen Mozes en Aaron. 'Daar waren de vleespotten tenminste gevuld en hadden we volop brood te eten. U hebt ons alleen maar naar de woestijn gebracht om ons hier allemaal van honger te laten omkomen.'

⁴De HEER zei tegen Mozes: 'Ik zal voor jullie brood uit de hemel laten regenen. De mensen moeten er dan elke dag op uit gaan om net zo veel te verzamelen als ze voor die dag nodig hebben. Daarmee stel Ik hen op de proef: Ik wil zien of ze zich aan mijn voorschriften houden. ⁵Op de zesde dag moeten ze tweemaal zo veel verzamelen en klaarmaken als op de andere dagen.' ⁶Hierop zeiden Mozes en Aaron tegen de Israëlieten: 'Vanavond nog zult u inzien dat de HEER zelf u uit Egypte heeft geleid, ⁷en morgen, in de ochtend, zult u de majesteit van de HEER zien. Hij heeft gehoord hoe u zich beklagt. Dat is tegen Hem gericht, want wie zijn wij dat u zich bij ons zou beklagen?' ⁸Mozes vervolgde: 'Vanavond zal de HEER u vlees te eten geven, en morgenochtend zult u volop brood hebben, want de HEER heeft uw geklaag gehoord. Dat is immers tegen Hem gericht en niet tegen ons – want wie zijn wij?'

⁹Mozes zei tegen Aaron: 'Zeg tegen de hele gemeenschap van Israël: "Wend u tot de HEER, want Hij heeft uw geklaag gehoord." ' ¹⁰Zodra Aaron dit aan het volk had opgedragen en allen zich met het gezicht naar de woestijn hadden opgesteld, verscheen in een wolk de majesteit van de HEER. ¹¹De HEER zei tegen Mozes: ¹²'Ik heb gehoord hoe de Israëlieten zich beklagen. Zeg tegen hen: "Wanneer de avond valt zullen jullie vlees eten, en morgenochtend brood in overvloed. Dan zullen jullie inzien dat Ik, de HEER, jullie God ben." '

¹³Diezelfde avond kwamen er grote zwermen kwartels aangevlogen, die in het kamp neerstreken, en de volgende morgen lag er overal rond het kamp dauw. ¹⁴Toen de dauw opgetrokken was, bleek de woestijn bedekt met een fijn, schilferachtig laagje, alsof er rijp op de aarde lag. ¹⁵'Wat is dat?' vroegen de Israëlieten elkaar toen ze het zagen; ze begrepen niet wat het was. Mozes zei tegen hen: 'Dat is het brood dat de HEER u te eten geeft. ¹⁶De HEER heeft bepaald dat ieder ervan kan verzamelen wat hij nodig heeft. Iedereen mag er één omer van nemen voor elke persoon die bij hem in de tent woont.' ¹⁷De Israëlieten deden dat. De een verzamelde veel, de ander weinig. ¹⁸Toen ze het namaten, hadden zij die veel verzameld hadden niet meer dan een omer, en zij die weinig verzameld hadden niet minder, terwijl toch iedereen zo veel had genomen als hij nodig had. ¹⁹Mozes verbood om ook maar iets ervan tot de volgende dag te bewaren. ²⁰Sommigen luisterden niet naar hem en bewaarden toch iets; de volgende morgen zat het vol wormen en stonk het. Mozes werd woedend op hen.

²¹Elke morgen verzamelde ieder zo veel als hij nodig had; zodra de zon begon te branden, smolt het weg. ²²Maar op de zesde dag verzamelden ze een dubbele hoeveelheid: twee omer per persoon. De leiders van het volk kwamen dit bij Mozes melden. ²³Mozes zei tegen hen: 'De HEER heeft dit zo bepaald. Morgen is het een dag van rust, een heilige sabbat ter ere van de HEER. Bak of kook daarom wat u wilt klaarmaken, en bewaar wat er overblijft tot morgen.' ²⁴Ze lieten dus iets over voor de volgende dag, zoals Mozes had opgedragen; nu stonk het niet en zaten er geen wormen in. ²⁵'Dit moet u vandaag eten,' zei Mozes, 'want vandaag is het sabbat, een dag ter ere van de HEER, en zult u buiten het kamp niets vinden. ²⁶Zes dagen kunt u voedsel verzamelen, maar de zevende dag is het sabbat, dan is het er niet.' ²⁷Toch gingen sommigen ook op de zevende dag op zoek, maar ze vonden niets. ²⁸Toen zei de HEER tegen Mozes: 'Hoe lang blijven jullie nog weigeren mijn geboden en voorschriften in acht te nemen? ²⁹De HEER heeft jullie de sabbat gegeven en daarom geeft Hij jullie op de zesde dag voedsel voor twee dagen. Laat ieder dus op de zevende dag blijven waar hij is, niemand mag dan het kamp verlaten.' ³⁰Toen hield iedereen op de zevende dag rust.

³¹Het volk van Israël noemde het voedsel manna. Het leek op korianderzaad, maar dan wit, en het smaakte als honingkoek. ³²Mozes zei: 'De HEER heeft het volgende bevolen: "Er moet één volle omer bewaard blijven voor de generaties die na jullie komen, want zij moeten het brood kunnen zien dat Ik jullie in de woestijn te eten heb gegeven toen Ik jullie uit Egypte leidde." ' ³³Daarom zei Mozes tegen Aaron: 'Doe een volle omer manna in een kruik en zet die voor de HEER, om het manna daar voor de komende generaties te bewaren.' ³⁴Zoals de HEER Mozes had opgedragen, zette Aaron de kruik voor de verbondstekst, om het manna daar te bewaren. ³⁵Veertig jaar lang aten de Israëlieten manna, tot ze in bewoond gebied kwamen; ze aten manna tot ze de grens van Kanaän bereikten. ³⁶(Een omer is een tiende efa.)

Psalm 78: 4, 5 en 6 DNP

4. Hun ouders hadden eerder al ervaren
hoe goed God was, hoe groot zijn daden waren:
Hij spleet het water en met droge voeten
vervolgden zij hun wonderlijke route.
De weg werd hun gewezen door een wolk
en 's nachts verlichtte vlamvend vuur het volk.

5. God liet vanuit een steenrots water komen;
in de woestijn gingen rivieren stromen.
Toch riepen zij Hem toe: 'Dit is geen leven!
U mag ons eerst wel iets te eten geven!
Het kan wel zijn dat U ons water wees,
maar waarom komt U niet met brood en vlees?'

6. God werd witheet omdat zij Hem verachtten
en hun verlossing niet van Hem verwachtten.
Hij gaf bevel, Hij liet de wolken scheuren.
Het manna stroomde door de hemeldeuren.
Zo werd op weg naar het beloofde land
dit brood van engelen hun proviand.

Verkondiging

Psalm 68:10 OB

Geloofd zij God met diepst ontzag!
Hij overlaadt ons, dag aan dag,
Met Zijne gunstbewijzen.
Die God is onze zaligheid;
Wie zou die hoogste Majesteit
Dan niet met eerbied prijzen?
Die God is ons een God van heil;
Hij schenkt, uit goedheid, zonder peil,
Ons 't eeuwig, zalig leven;
Hij kan, èn wil, èn zal in nood,
Zelfs bij het naad'ren van den dood,
Volkomen uitkomst geven.

Gebeden

Collecte

Liedboek 444: 1, 2 en 3

Grote God, wij loven U,
Heer, o sterkste aller sterken!
Heel de wereld buigt voor U
en bewondert Uwe werken.
Die Gij waart te allen tijd,
blijft Gij ook in eeuwigheid.

Alles wat U prijzen kan,
U, de Eeuw'ge, Ongeziene,
looft uw liefd' en zingt ervan.
Alle eng'len, die U dienen,
roepen U nooit lovensmoe:
Heilig, heilig, heilig toe!

Heer, ontferm U over ons,
open uwe Vaderarmen,
stort uw zegen over ons,
neem ons op in uw erbarmen.
Eeuwig blijft uw trouw bestaan
laat ons niet verloren gaan.

Zegen